

som bedre tillader at anbringe Depotspor og rangere ved Stationen, og samtidig ved den Form, Havnebanen faar, at gøre det muligt under fremtidig Udvikling af industrielle og andre Anlæg ved Havnen at sætte saadanne i nem Forbindelse med selve Banen og endelig at befri Banen for de fortvivlede Overkørsler, der findes paa den nuværende Havnebane, og som afstedkomme megen Fare og mange Ulemper for Banen. Disse Forandringer haaber jeg, man fra Udvalgets Side vil anerkende for Forbedringer. Dette vil naturligvis bevirke, at Forslagets Udførelse vil blive noget dyrere; men det vil medføre den største Fordel for Banerne i Fremtiden, og det vil ubetinget betale sig for Banerne at gaa til denne forøgede Udgift.

Samtidig maa jeg muligvis ogsaa udtale min Anerkendelse over for den højtærede Minister for, at han har udeladt den mærkelige Betingelse, som tidligere var indsat i Forslaget, og som Folketinget for Resten strøg, den, at der fra Esbjergs Side skulde ydes et Bidrag af 40,000 Kr. Motiveringen for disse 40,000 Kr. var jo den mærkelige, at da efter Regeringsforslaget, som det forelaa, Udvidelsen af Banestationen spærrede Hovedindgangene til Byen baade Nord og Syd for Stationen, skulde Esbjergs Borgere for at faa Lov til vedblivende at slippe ud af Byen betale 40,000 Kr. til et Par Viadukter. Denne mærkelige Bestemmelse har den højtærede Minister frafaldet. Jeg maa maaske tillade mig at udtale min Paa-skønnelse heraf, og da Udvalget var enigt herom i Fjor, tør jeg antage, at dette Forlangende ikke kommer igen.

Derimod er en Bestemmelse bibeholdt, som jeg for min Part beklager, men hvis Berettigelse jeg maa anerkende, en Bestemmelse, Folketinget har vedtaget i Fjor. Jeg sigter herved til den Bestemmelse, der indeholdes i Lovforslagets § 3, og som lyder saaledes: „Gennemførelsen af den i § 1 ommeldte Stationsudvidelse skal være betinget af, at der opnaas Overenskomst med Esbjerg Kommune om, at samme overtager Udgifterne ved Anlægget af en ny Vej Vest for Stationen mellem Havnegade og Frodesgade“. Maa jeg dertil bemærke, skønt jeg ikke kan haabe at faa denne Bestemmelse strøget, at — som den højtærede Minister for lidt siden udtalte — denne Vej, rimeligvis vil paabyrde Kommunen en Udgift af over 200,000 Kr., og ikke alene vil dette medgaa til Vejens Istandsættelse og Ekspropriation, men der vil ogsaa kræves yderligere Forbindelses-

veje til den ny Stationsbygning fra den indre By, og der vil saaledes for Esbjerg Kommune resultere en Udgift, der vil stige til mellem 2 og 300,000 Kr. Dette er en Beregning, som man vist ikke vil kunne benægte Rigtigheden af. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at Esbjerg er jo ikke stillet som de andre Byer, der have været nævnte i Dag, Aalborg, Aarhus, Korsør og andre, der fra gammel Tid besidde Gader, Veje, offentlige Kommunikationsmidler og i Tidernes Løb have kunnet opsamle Formuer. Heller ikke har Esbjerg velhavende Indbyggere, saa meget mindre som en stor Del af de Formuer, der ere skabte i Esbjerg, ere skabte gennem Spekulationer i Byggegrunde, og Indehaverne af disse Formuer leve alle andre Steder end i Esbjerg, maaske i Kjøbenhavn. Denne Spekulation, som er bleven mulig, fordi Staten ikke i rette Tid tog de fornødne Arealer omkring Havnen til Ejendom, har gjort, at Byens Indvaanere ere lidt bemidlede, men stærkt beskattede Folk, og Udsigten for de kommende Aar er den, at man rimeligvis vil komme op paa en Skatteprocent af over 12 pCt., saa er der velhavende Folk i Øjeblikket i Byen, er der stor Chance for, at de ville flytte udenfor af den Grund. Det vil derfor blive en meget vanskelig Sag for Esbjerg at tilvejebringe Midlerne til Anlægget af den omtalte Vej. De Vanskeligheder, som andre gamle Byer vilde have ved at udrede selv det dobbelte Beløb, vilde være aldeles forsvindende mod, hvad det vil koste Esbjerg at tilvejebringe disse Penge. Men selv om den skal gøre det, selv om der skal skaffes Midler til Veje til Vejanlægget, er det dog en mærkelig Bestemmelse at sætte ind i et Lovforslag. Det stod i det gamle og det staar i andre lignende Lovforslag. Men, hvis det er en Nødvendighed for Banerne, hvad det ubetinget er, at faa Stationen omformet og udvidet saaledes, at den kan opfylde de Krav, der stilles af hele Landet, og for at der kan fares med Sikkerhed paa Banen, saa kan jeg ikke indse, hvorledes man kan betinge dette Lovforslags faktiske Udførelse af, at Esbjerg udreder de og de Penge. Hvis Esbjerg kommer til Ministeriet og siger: Maa vi laane de Penge til Vejanlægget, men vi have rigtignok ingen Udsigter til at kunne betale eller forrente Laanet, saa siger Ministeren naturligvis nej og forbyder dem at optage Laanet, men hvorledes skulde de saa kunne anlægge Vejen! Men skal det hele vente, til Esbjerg faar Raad til at udføre disse Arbejder, saa kan man maaske komme til at